

Verslag van de openbare vergadering van het **forum Samenleving**, gehouden op 5 september 2016 in het Stadhuis aan de Visbrug 1 te Oudewater.

Aanwezig

De heer J.W. van Wijngaarden (CDA)	voorzitter
De heer K. de Bruijn (CDA)	lid
Mevrouw M.C. Geerdes (De Onafhankelijken)	lid
De heer W.K. Knol (De Onafhankelijken)	lid
De heer G. Hoogenboom (VVD/D66)	plv. lid
Mevrouw J.J. de Vor (CDA)	lid
De heer A.J. van Winden (VVD/D66)	lid
Mevrouw J.W.W. de Wit (ChristenUnie/SGP)	lid
De heer M. Seuters	wnd. griffier

Aanwezig op uitnodiging

College van burgemeester en wethouders

De heer mr. drs. P. Verhoeve	burgemeester
De heer drs. L.W. Vermeij	wethouder
De heer drs. A.M. de Regt	wethouder

Aanwezige externen

Mevrouw. L van Zandwijk (voorzitter KBO)
De heer D. Duiker (directeur Stichting Welzijn Oudewater)
De heer W. Kok (Participatieraad)
De heer W. Stoof (directeur Ferm Werk)
Mevrouw A. Richter (directeur GGD Regio Utrecht)

Ambtelijk apparaat

Mevrouw V. de Korte
Mevrouw A. de Leeuw
Mevrouw A. van der Ploeg
Mevrouw N. de Ridder

Verslag: Mevrouw M. van Steijn

Tekstbureau Talent

1. Opening

Voorzitter Van Wijngaarden opent de vergadering.

2. Vaststellen agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

3. Verslag van het forum Samenleving van 20 juni 2016

Er zijn geen wijzigingsvoorstellen ingebracht. Het verslag van 20 juni wordt conform vastgesteld.

4. Wijziging gemeenschappelijke regeling GGD Regio Utrecht (2^e besluitvormingsronde)

In aanwezigheid van mevrouw Richter, directeur GGD Regio Utrecht.

Mevrouw Geerdes vraagt naar de eerder toegezegde lijst van mogelijke participanten van de GGD. Mevrouw Richter licht toe dat er geen sprake kan zijn van participaties: dat is de GGD op dit moment niet toegestaan. De regeling sluit dat uit. De essentie van de *wijzigingen* is dat de GGD de mogelijkheid wil kunnen hebben het wél te kunnen doen. De GGD is een gemeenschappelijke regeling voor de 26 gemeenten in de provincie Utrecht. Er zijn 26 GGD-en in het land en zij willen vaak op

allerlei zaken met elkaar samenwerken, met name als het gaat om de bedrijfsvoering, ict-systemen en ondersteunende zaken. De GGD-en vormen echter slechts een zeer kleine markt, worden dus niet zo interessant gevonden. Voor slim inkopen is het dan ook zaak om de krachten te bundelen. GGD-en zijn organisaties voor publieke gezondheid en kunnen vaak niet meedoen met systemen van ziekenhuizen, huisartsenpraktijken en dergelijke; zij moeten dus met *elkaar* samenwerken. En daar gaat dit voorstel over.

De heer Koffeman heeft twee vragen. Ten eerste is hij benieuwd naar de gevolgen van de nieuwe stemverhouding (15-17): betekent dit dat stad Utrecht per definitie veto-recht heeft?

Ten tweede memoreert hij de kritiek die de raad van Oudewater de laatste jaren heeft gehad op de GGD: de GGD leek een bodemloze put als het ging om het digitale jeugdossier, beheersbaarheid begroting, beleidsplan etc. Mevrouw Richter is sinds kort directeur van de GGD en de heer Koffeman zou graag horen wat haar visie is op de zichtbaarheid van de GGD en wat haar intentie is, verbonden aan het nieuwe directeurschap.

M.b.t. de stemverhouding antwoordt mevrouw Richter dat de gemeenschappelijke regeling GGD het fenomeen “gewogen stemmen” kent, zie een van de artikelen (17). Dat betekent dat Utrecht als grootste gemeente 9 stemmen heeft. In deze hele gemeenschappelijke regeling is een aantal besluiten aangewezen die met gekwalificeerde meerderheid moeten worden genomen en dat is diezelfde gekwalificeerde meerderheid. Die is erin gekomen bij de laatste fusie. Met die gekwalificeerde meerderheid van 15-17 worden besluiten genomen. Als stad Utrecht het niet wil gaat het dus niet door. Maar dít wil de stad heel graag. Bij de fusie is die gewogen stemverhouding erin gebracht omdat Utrecht wilde dat haar omvang meetelde in de besluitvorming. In de motie van december 2015 van de raad van Oudewater is heel duidelijk wat de Oudewaterse raad wil, maar de directeur hecht eraan om de mogelijkheid te hebben om slim en sober te organiseren. Daar zijn de deelnemingen en coöperaties voor bedoeld, om die mogelijkheid te krijgen.

Mevrouw Richter is er zelf geen voorstander van dat een GGD wordt bestuurd met dit soort meerderheden, maar zij wil het graag proberen, om te zien of het nodig is er op termijn op terug te komen. Er is dus niet bewust gekozen voor een vetorecht voor stad Utrecht maar het is een kwestie geweest van aansluiten bij de gekwalificeerde meerderheid die ook voor andere zaken wordt gebruikt.

Wat betreft de visie van mevrouw Richter: zij is op 1 mei bij de GGD gestart, en zij is begonnen met een kennismakingsronde, zowel intern als extern. De GGD werkt actief aan preventie, maar heeft aan de andere kant ook een duidelijke crisisrol, bij ziektes, milieu-incidenten en dergelijke. Met de GHOR samen is de GGD ook verantwoordelijk voor de inzet van acute geneeskundige hulp bij rampen, en na afloop van een ramp doet de GGD ook onderzoek naar de gezondheid van betrokkenen in het gebied.

Wat betreft het verleden: mevrouw Richter heeft inderdaad begrepen dat het niet altijd goed is verlopen. Gemeenten hebben vaak weinig op met gemeenschappelijke regelingen maar zij hebben de GGD nodig, en ook nog eens samen met de aangewezen groep gemeenten. Dat maakt het lastiger.

De GGD Regio Utrecht is in korte tijd sterk gegroeid, heeft ook het consultatiewerk in het gebied overgenomen. Het kostte veel tijd om dat in goede banen te leiden. Intern is de GGD nog niet bekomen van die onstuimige groei; maar er wordt aan gewerkt.

Mevrouw Richter heeft vooral meegekregen: probeer de interne financiële huishouding goed te besturen, zorg dat de GGD in de etalage komt te staan en laat zien wat voor GGD je wilt zijn.

Mevrouw Richter heeft daar wel ideeën over; zij zal die binnenkort intern delen. Zij wil toe naar een bestuurlijke agenda met een duidelijke opdracht aan directie en management, waarbij zij zal benadrukken dat zij dit de komende jaren wil terugzien.

Toen zij op 1 mei startte speelde het vaststellen van de begroting. Er was een verzoek om de jaarstukken transparanter en minder lijvig te maken. Daar is de GGD nu mee bezig.

Maar laat het duidelijk zijn: de GGD is van en voor al die gemeenten. De GGD is hún gezondheidsdienst, en daar zal mevrouw Richter een nadere visie op gaan ontwikkelen.

Conclusie: Hamerstuk voor de raad.

5. **Sociaal beleid 2017-2018, Samen Sterk!**

In aanwezigheid van een aantal ambtenaren, onder wie mevrouw N. de Ridder en mevrouw A. van der Ploeg.

Presentatie mevrouw De Ridder (zie de handout)

Korte samenvatting van de presentatie over het nieuwe beleidsplan sociaal domein 2017 – 2018, “Samen Sterk!”. De gemeenteraad heeft in februari kaders meegegeven: preventie, meedoen, en samenwerking; extra toegevoegd thema: communicatie (vanuit input inwoners, organisaties en Participatieraad). In juni heeft de raad een motie aangenomen waarbij er meer spoed werd gevraagd, vandaar dat de presentatie voor vanavond geagendeerd is en niet over een maand.

Nieuw beleid is nodig omdat het een wettelijke verplichting is om minimaal eens per 4 jaar het beleid te vernieuwen.

Vertrekpunt is: positief saldo WMO-gelden en jeugdgeden. Ferm Werk -uitkeringen blijven binnen budget, al is minimabeleid wel iets boven de begroting uitgekomen.

Veel partijen zijn gevraagd om hierover mee te denken en er zijn cijfers verzameld. Ook is advies gevraagd van de Participatieraad. Zij hebben aanbevelingen gedaan.

Voor het nieuwe beleid blijven de macrodoelen van 2015/2016 bestaan:

- 1) integrale ondersteuning op alle levensterreinen
- 2) inzet binnen sociaal netwerk
- 3) vroegsignalering van problemen.

Deze doelen zijn meetbaar gemaakt en eind 2016 wordt een eerste meting uitgevoerd bij het Stadsteam, over integraliteit. Daarnaast zal in 2017/2018 door dossieronderzoek gemeten worden hoe het netwerk betrokken is bij de oplossingen.

Voor dit kaderstellende beleidsplan wordt € 50.000 geraamd binnen de vastgestelde begroting 2017. Mocht blijken dat deze aanpak consequenties heeft voor de begroting 2018, dan wordt dat in de reguliere begrotingscyclus meegenomen. Voor de opbouw van de middelen: zie de tabel in de presentatie.

Alcohol- en drugsaanpak wordt nog separaat aangeboden.

Gelegenheid tot het stellen van technische vragen n.a.v. de presentatie

De heer Knol stelt vast dat het klanttevredenheidsonderzoek uitwees dat de gebruikers behoorlijk tevreden waren over het Stadsteam; toch is uit de bevolking als thema “communicatie” naar voren gebracht. Hoe verhoudt zich dat tot elkaar?

Mevrouw De Ridder antwoordt dat de gemeentelijke dienst en het Stadsteam zich de afgelopen periode vooral hebben gericht op een goed functionerend Stadsteam, en op goede contracten met de aanbieders. Maar nu is het tijd voor goede en heldere communicatie naar de inwoners van de stad. Dat mag nu best een speerpunt worden.

Wethouder De Regt vult aan dat het ook gaat om verschillende doelgroepen. In die klanttevredenheidsonderzoeken is aan de *klanten* gevraagd hun mening te geven, maar breder, naar *alle inwoners*, is betere communicatie nodig, zodat alle inwoners van de stad op de hoogte zijn van het aanbod dat er is.

Mevrouw De Wit heeft een vraag over vroegsignalering. Zij is benieuwd welke aanpak men hanteert in geval van zorgmijders.

Ook vraagt zij een toelichting op mantelzorgers / 3.0. ondersteuning.

W.b. de thuiszitters: hoeveel thuiszitters zijn er in de basisschoolleeftijd, in VO en beroepsonderwijs; worden deze gezinnen bezocht en is er sprake van enige pressie om de leerlingen weer naar school te krijgen; is de leerplichtambtenaar hierbij betrokken en wat het specifieke doel van het Stadsteam met de thuiszitters?

En tot slot: hoe wordt het aanbod van zorg nu snel bekend gemaakt, gebeurt dat o.a. weer met het bekende boekje?

Mevrouw De Ridder gaat allereerst in op de zorgmijders. Het is echt iets voor Oudewater dat mensen het zelf zo lang mogelijk willen redden en geen hulp vragen. Zorgmijders zijn geneigd zich van de samenleving af te wenden, hebben nauwelijks een sociaal netwerk en geen vertrouwen in de

hulpverlening. Samen met huisartsen en ook wijkverpleging wordt getracht die mensen eerder in beeld te krijgen. Bij de gecontracteerde aanbieders is er de mogelijkheid om een stukje “bemoeizorg” in te zetten, dus hulp die a.h.w. probeert binnen te komen zonder aan te kloppen. Je moet dat eigenlijk zo zien: er komt een signaal binnen, bij Stadsteam of huisarts, en met elkaar bouwen zij een netwerk op van professionals die signalen waar hulp nodig is een plek geven. Dat vraagt een specialistische aanpak.

Huishoudelijke hulp 3.0.: die term is in de media ontstaan. Het zit in het beleidsplan als “huishoudelijke hulp op sociale indicatie”. Tegen de trend in vindt deze gemeente dat in Oudewater huishoudelijke hulp niet alleen maar een poetshulp moet zijn; ook het Stadsteam gaf aan: het is eigenlijk een heel goedkope manier van mensen ondersteunen, want de hulp komt bij mensen in huis en kan heel veel bieden. In dat netwerk kan dan besloten worden dat iemand nog meer bezoek krijgt, en dat is “huishoudelijke hulp op sociale indicatie” (in de media “huishoudelijke hulp 3.0.” genoemd). De heer Knol concludeert dat dat de hulp is die nationaal de nek is omgedraaid. Hij juicht het toe dat deze gemeente er tóch voor gekozen heeft, maar vraagt zich wel af waar die keuze vandaan gekomen is.

Mevrouw De Ridder legt uit dat dit is voortgekomen uit de discussie met de NIO-partijen. Als het gaat om eenzaamheid kun je er wetenschappelijke programma's op zetten, maar je kunt ook kiezen voor wat mevrouw De Ridder “de Oudewaterse aanpak” noemt: mouwen opstropen en aan de slag. Ook al is dat tegen de landelijke trend in.

Mevrouw De Wit vertelt over cliënten die, na jaren dezelfde vertrouwde hulp te hebben gehad, deze hulp kwijtraakten omdat hun contract niet werd verlengd. Dat levert soms schrijnende situaties op.

Mevrouw De Ridder weet niet of dat in Oudewater is gebeurd. Aanbieders en het Stadsteam hebben tegen de gemeentelijke dienst gezegd dat deze aanpak echt anders is, een totaal andere denkwijze. In 2014 moesten 3 tot 5 thuishulpmedewerkers afscheid nemen omdat hun contract niet werd verlengd; maar hoe lang de contracttermijn nu zijn zou zij moeten navragen. De gemeente heeft op dit moment twee thuiszorgaanbieders.

Mevrouw De Wit stelt vast dat de 3.0. hiermee weer onderuit gehaald zou worden.

Mevrouw Van der Ploeg beantwoordt de vragen over de thuiszitters. Hoeveel thuiszitters er in Oudewater zijn heeft zij niet paraat, maar zij kan dat navragen. Het zijn er in ieder geval niet veel. Worden deze thuiszitters bezocht: daar gaat mevrouw Van der Ploeg van uit. Het wordt gesignaleerd en de samenwerkingsverbanden gaan ermee aan de slag. Het is de verantwoordelijkheid van het onderwijs om de thuiszitters weer op school te krijgen, maar als de samenwerkingsverbanden er ook niet uitkomen kunnen zij de leerplichtambtenaar inschakelen. Er is dus samenwerking met Bureau Leerplicht, maar ook met het Stadsteam, omdat er meer aan de hand kan zijn. Dit onderwerp is tot stand gekomen met het Rijk, dat de Taskforce Thuiszitters in het leven heeft geroepen, en dat wil deze regio ook in de vingers krijgen.

Een thuiszitter is een kind dat zonder gegronde reden thuis is voor een periode langer dan 4 weken.

Gaat het om ouders die – bijvoorbeeld vanuit religieuze overwegingen – het kind zelf thuis les willen geven, dan kunnen ouders vrijstelling vragen; in geval van vrijstelling valt het kind niet onder de thuiszitters.

Wethouder De Regt verwijst naar de RIB die de raad eerder dit jaar heeft ontvangen, m.b.t. het Regionaal Bureau Leerplicht en wat dit bureau geleverd heeft.

Dat het aantal thuiszitters in de regio is toegenomen is relatief, dat lijkt maar zo, omdat de normen strenger zijn geworden. Scholen zijn bovendien eerder geneigd om thuiszitters te melden.

Het aantal thuiszitters in Oudewater is relatief buitengewoon laag. Zie voor het exacte aantal de RIB.

Mevrouw De Ridder beantwoordt de vraag over het bekend maken van het aanbod van zorg via een boekje o.i.d.: mevrouw De Wit doelt waarschijnlijk op de Sociale Kaart. Dat is een overzicht van het aanbod. Het is echter de vraag of je in de communicatie niet veel meer zou moeten redeneren: “ik heb een probleem met dit-of-dat, en waar kan ik dan terecht”.

De heer Van Winden stelt een aantal vragen over de termijn van het beleidsplan.

Verder: de BVO heeft een avond gehouden over drugs, wellicht is het goed als sportclubs dat ook deden. Zie de presentatie van zojuist.

Dagbesteding zonder beschikking: is er zicht op hoe de pilot er uit gaat zien? En heeft dat ook consequenties voor het budget?

Mevrouw De Ridder antwoordt dat het een landelijke verplichting is om eens per 4 jaar een nieuw beleidsplan uit te brengen; maar een gemeente kan er ook voor kiezen om het vaker te doen. In dit geval is het een collegebesluit om het eens per 2 jaar te doen.

Wethouder De Regt wil daar graag nog een toelichting op geven. Het speelveld van het sociaal domein is nog sterk in verandering, en daarom lijkt het verstandiger om voor 2 jaar vooruit te kijken i.p.v. voor 4 jaar. Dat heeft ook te maken met de lengte van de bestuursperiode. Zo kan er – waar nodig – tijdig worden bijgesteld.

Mevrouw De Ridder gaat in op het plan van aanpak drugs n.a.v. het rioolwateronderzoek: de bedrijvenvereniging heeft op eigen initiatief n.a.v. dat onderzoek een avond belegd voor haar leden, waarin in alle openheid is gesproken over deze problematiek. In haar presentatie pleitte mevrouw De Ridder voor eenzelfde openheid in meerdere gremia over drugsgebruik, en om daar preventieve aanpak op los te laten. Zij heeft het voorbeeld genoemd van de sportverenigingen omdat dat samenleving-breed is: iedereen sport. Mevrouw De Ridder is ervan overtuigd dat die openheid nodig is om dit onderwerp effectief aan te pakken.

WMO-dagbesteding, hoe gaat dat er uit zien: dat is nog een puzzel. De gemeente heeft contracten met aanbieders en kan die niet zomaar veranderen. Dagdelen waar mensen samenkomen, met vrijwilligers maar ook met wijkverpleging, dat is een voorliggende voorziening voordat het een maatwerkvoorziening wordt. Maar in Oudewater moet nog met lokale aanbieders verkend worden wat er mogelijk is, en er heeft zich nog niemand gemeld. Dat is wat bedoeld wordt met “indicatievrije hulp”.

De heer Hoogenboom vraagt of er m.b.t. het drugsbeleid al concrete plannen zijn om met verenigingen en bedrijven in gesprek te gaan over participatie daarin. Denk aan verenigingen die bijspringen etc.

Mevrouw De Ridder laat weten dat de gemeente dat zeer zeker doet, zowel met bedrijven als met verenigingen. De directeur van Ferm Werk kan daar straks een inhoudelijke toelichting op geven. Het beleidsplan is ook al met de bedrijvenvereniging besproken.

Mevrouw De Vor heeft nog een vraag over de aandacht voor ondersteuning van mantelzorgers. Zij veronderstelt dat mantelzorgers in veel gevallen zorg verlenen aan iemand die al via de WMO zorg ontvangt. Die mantelzorgers zijn dus bekend; maar hoe bereik je iemand die voor een ander zorgt en helemaal nergens bekend is?

Mevrouw De Ridder antwoordt dat er bijv. ook rond Jeugd respijtzorg is, en mantelzorgondersteuning: ouders die ontlast worden doordat hun kinderen naar een logeeropvang of zorgboerderij gaan bijvoorbeeld. Dus het is niet alleen de WMO-groep. Het Stadsteam heeft over het algemeen goed in beeld welke mantelzorgers er zijn, maar er is ook een grote groep onzichtbare mantelzorgers (denk aan broers en zussen van mensen met een psychiatrische probleem die veel in het verborgene doen; dat is ook wel een bruggetje naar zorgmijders). Het is een landelijk thema: hoe krijgen we de mantelzorgers goed in beeld. Daar zijn veel organisaties mee bezig. Mevrouw De Ridder is blij dat de wijkverpleging heeft aangegeven in gesprek te willen over het beleidsplan en dan met name over de mantelzorgers. Hopelijk kunnen het professionele en informele netwerk betrokken worden om mantelzorgers te vinden, en hen goed te ondersteunen.

De voorzitter nodigt een aantal externen aan tafel, zoals de vertegenwoordiger van de Participatieraad, de heer Kok.

De heer Kok meldt dat de Participatieraad advies heeft uitgebracht op het concept-beleidsplan; dat is verwerkt, maar de Participatieraad heeft daar nog niet met de opstellers verder over doorgesproken. De heer Kok wil graag luisteren vanavond, en nog vóór de raadsvergadering een gesprek hebben. Mocht de Participatieraad dan iets te melden hebben dan zal hij dat zeker laten weten.

De heer Drogenbroek (Ferm Werk), de heer Duijker (directeur Welzijn Oudewater) en mevrouw Van Zandwijk (KBO) nemen aan de raadstafel plaats.

De heer Drogenbroek is blij met de wijze waarop het plan, in gezamenlijkheid, tot stand gekomen is. Ferm Werk is sterk op zoek naar integraliteit, ook vanwege de vele nieuwe doelgroepen die op Ferm Werk afkomen en waarbij mensen uit zorg en welzijn betrokken zijn. Goed om samen af te stemmen, een goed plan als basis om op verder te gaan.

De heer Duijker spreekt lovende woorden over de stap van deze gemeente om “thuiszorg op sociale indicatie” weer terug te brengen. Een belangrijke stap, vindt hij.

Een punt dat hij heeft gemist in de presentatie is een vorm van communicatie over de andere verwachtingen die er tegenwoordig zijn vanuit de overheid naar burgers: de overheid vraagt burgers meer en meer om zaken zelf op te pakken, en dat vraagt vanuit de overheid dat hier helder over gecommuniceerd wordt. De overheid zou de burgers moeten vertellen wat de overheid van hen verwacht; dat aspect ontbrak in de presentatie.

Mevrouw Van Zandwijk meldt dat KBO een bijeenkomst over het beleidsplan heeft gehad in Abrona. KBO heeft verschillende gedachten over Stadsteam en WMO. Daar zijn die avond kanttekeningen bij geplaatst maar er is helaas geen verslag van gemaakt, en KBO kan daar dus niet op reageren. Als reactie heeft KBO een mooi plan bedacht om de eenzame oudere, samen met andere partijen, toch te gaan bezoeken.

Mevrouw Van Achthoven licht toe dat de kanttekeningen inhielden dat het WMO-team slecht bereikbaar is, dat zij niet terugbellen etc., en dat daar veel commentaar op is gekomen. Vanuit de gemeente ervaart zij dus niet altijd een fijne samenwerking; vaak heeft dat te maken met communicatie.

De voorzitter verzoekt mevrouw Van Achthoven om het bedoelde plan aan te bieden aan de wethouder, zodat het kan worden meegenomen in de beraadslagingen. **N.B.** Hij geeft het woord aan het forum voor de behandeling van het beleidsplan.

Discussie en reacties forumleden

De heer Van Winden stelt vast dat er veel informatie is aangeleverd in het beleidsplan; misschien wel té veel. Het is van belang om een richting te kiezen voor de inwoners van Oudewater, passende accenten te kiezen (denk bijvoorbeeld aan drugsbeleid), maar spreker vraagt zich af: waar is dit beleidsplan specifiek toegespitst op die Oudewaternaar en op welke punten gaat vooral druk gelegd worden? Waar onderscheidt dit plan zich echt voor de Oudewateraren en welke punten zijn voor de wethouder echt 'hard'?

Ten tweede, over de communicatie: de heer Van Winden vraagt zich af hoe kritisch het Stadsteam naar zichzelf kijkt. Je moet je werkwijze ombuigen, in het Stadsteam worden soms dingen nog dubbel gedaan; wat doet het Stadsteam daar aan?

Een laatste zorgpunt is ook dat er weer een nieuwe leider van het Stadsteam hier aan tafel zit.

Wethouder De Regt wijst erop dat de heer Duiker niet de teamleider is maar de directeur van Stichting Welzijn Oudewater.

Het is een complex stuk, dat klopt. Het is ook heel compact. Soms leest het inderdaad wat moeizaam. Is het niet teveel: de wethouder denkt van niet als het gaat om de voornemens. Gaat het om de concrete acties, dan is van belang dat die ook realistisch zijn. Er staan acties op stapel die stevig zijn, maar ze zijn ook noodzakelijk, en nuttig. En het zijn kansen om in de transformatie te benutten.

Terecht dat de wens is genoemd om snel een plan van aanpak voor drugspreventie te formuleren.

T.a.v. de omvang van het beleidsplan: de Participatieraad heeft daar eveneens op gewezen, waarna er nog eens kritisch een stofkam doorheen is gehaald.

Wat is nu specifiek voor Oudewater: de meeste gemeenten in dit land doen iets met mantelzorg, maar typisch Oudewater is het fantastische werk dat veel gezinnen doen voor de pleegzorg. Er zijn relatief veel pleegzorgouders in Oudewater, die het ook heel goed doen. Zij krijgen professionele begeleiding maar de gemeente kan ook steun geven, want het is van belang dat kinderen vanuit een instelling terecht kunnen in een gewoon gezin.

Ook typisch Oudewater is dat lokale zorgaanbieders uitgedaagd worden zich te melden. Dat moet in de inkoop mogelijk gemaakt worden, en dat heeft deze gemeente gedaan, om lokale nieuwe zorgaanbieders een kans te bieden. Denk daarbij aan indicatievrije dagbesteding.

Huishoudelijke hulp 3.0.: Oudewater is zuinig geweest in de huishoudelijke hulp. De middelen in het budget van de huishoudelijke hulp -toelage, die speciale uitkering, kan de gemeente aanwenden voor mensen die net dat extra nodig hebben. Maar altijd in de vorm van maatwerk: een extra uur, bij ouderen of bijvoorbeeld problematische gezinnen.

Prioriteit voor een plan van aanpak drugsmisbruik is helaas ook typisch Oudewaters; maar ook via een geheel eigen aanpak. Zoals met de BVO, die daar in eigen kring over wil doorpraten. Het college zou graag zien dat dat ook in andere kringen gaat gebeuren.

Is het Stadsteam ook kritisch naar zichzelf: dat wordt ook in het beleidsplan vermeld, in de zin van een evaluatie van het Stadsteam zelf. Zij moeten uiteraard kritisch naar zichzelf kijken, maar ook: de gemeente is inhuurder en kijkt ook kritisch naar hun prestaties.

Dubbelingen in de toekomst is zeker niet de bedoeling. De jeugdwerker bijvoorbeeld, zal gevraagd worden om een rol te nemen in de informatie die er moet komen m.b.t. oorzaken voor drugsmisbruik; dan moet dat niet ook aan een verslavingsinstituut gevraagd worden want dat is dubbel werk.

De heer Van Winden legt uit dat hij het punt van het drugsmisbruik en de BVO aanhaalde omdat hij wilde benadrukken dat het bespreekbaar maken in de samenleving van deze kwestie al een begin zou zijn van een oplossing. Dat zou zijn voorkeur hebben.

In de presentatie werd gezegd dat de gemeente er financieel goed voorstaat, maar tijdens de inkoopdag in Maarsse werd duidelijk gemaakt dat elke verandering in het begin wel een positief resultaat zou kunnen opleveren maar dat er altijd een naijl-effect is, en dat je de feitelijke evaluatie pas na een jaar of 3 à 4 zou moeten doen. Wees dus voorzichtig met te positief zijn over de financiën, geef niet teveel geld nu al uit.

Wethouder De Regt herkent dat. En dat is ook precies de reden waarom hij die huishoudelijke hulp uit de huishoudelijke hulp -toelage wil financieren. Gemeenten krijgen die extra van het Rijk. Voorkomen moet worden dat je het moet teruggeven omdat je het niet besteed hebt; die toelage is verstrekt met heel weinig randvoorwaarden en veel beleidsvrijheid om er creatief mee om te gaan, en daar wil Oudewater gebruik van maken. Maar inderdaad, er zitten risico's in de transformatie, risico's die pas over 3 à 4 jaar naar voren zullen komen; daarom moeten er nu niet ellenlange beleidsplannen geformuleerd worden. De wethouder is vooral benieuwd hoe het m.b.t. de jeugd uitpakt, daar zitten de meeste risico's.

Mevrouw De Wit heeft een vraag over de pleegzorg. Zij vraagt de wethouder in hoeverre dat drukt op de financiën van de gemeente, aangezien het gaat om kinderen die uit andere gemeenten afkomstig zijn.

Ook zou zij graag horen wat het Oudewaterse model betekent voor de statushouders.

T.a.v. de statushouders zou zij graag horen hoe het komt dat er op de ene statushouder meer druk wordt uitgeoefend dan op de andere om aan het werk te gaan.

Mevrouw De Wit vraagt een overzicht van het beschikbare hulpaanbod.

W.b. pagina 21: graag een toelichting op de stijging van de dagbehandeling bij de jeugd.

Wethouder De Regt gaat eerst in op de pleegzorg. Kinderen die daarvoor in aanmerking komen kunnen echt niet thuis blijven (of even niet thuis). Een residentiële oplossing is ook een oplossing maar dat is de duurste denkbare zorg voor kinderen, en bovendien worden zij daarmee uit hun sociale context gehaald. En ook daar draagt Oudewater aan bij, want zolang de ouders, die verantwoordelijk zijn voor het kind, in Oudewater wonen, drukt dat op de kosten van deze gemeente. In een aantal gevallen willen de ouders verhuizen naar bijv. Zeist, om in de buurt van het kind te zijn (en dat is nu aan de hand): er zitten relatief veel instellingen op de Utrechtse Heuvelrug, en die gemeenten zuchten onder die onevenredige druk. Je moet dus als gemeenten in de regio die pijn over elkaar verdelen. Dus hoe dan ook: een deel van de rekening komt toch altijd bij jezelf terecht (nog los van het feit dat je geen eiland bent, je hebt ook zorg om kinderen die buiten Oudewater wonen). Pleegzorg is altijd een veel goedkopere oplossing dan de zwaardere zorginzetten.

Oudewaters plan voor statushouders is ook zo'n voorbeeld van de Oudewaterse aanpak. Er zitten 5 dagen in een week, en iedereen kan 5 dagen actief zijn. Ook voor statushouders geldt dat ze niet alleen inburgeringsactiviteiten doen, maar laat ze in vredesnaam zo snel mogelijk integreren. "Geen tijd te verliezen", zoals het WRR-rapport zegt. Dus zodra ze de sleutel hebben van een woning in Oudewater moet er gestreefd worden naar een week-aanpak: dagdelen voor taal, kennismaken met een werkomgeving, vrijwilligerswerk. Je hoeft niet alleen *een maaltijd op te halen* bij de Voedselbank, maar je kunt daar ook *werken, vrijwilligerswerk doen*. En daarbij is het van belang om intussen Nederlands tegen hen te praten, dat is goed voor de taalontwikkeling.

Met Ferm Werk zijn daar plannen voor uitgewerkt. Bedoeling is daar nog andere partners bij te zoeken om dat samen op te pakken.

Mevrouw De Wit denkt dat bedrijven niet staan te springen om statushouders aan werk te helpen, vanwege het taalprobleem. Ook heeft zij de indruk dat de meeste statushouders alleen maar aan het bamboeknippen zijn.

De heer Drogenbroek gaat daarop in. Ferm Werk zoekt naar manieren om iedereen die voor een uitkering komt, zo snel mogelijk te laten integreren en te laten participeren in de samenleving, ook statushouders. Zij krijgen een scholingsaanbod maar er start ook een soort diagnosetraject, om hen te vragen over opleiding, interesses, achtergrond etc. Dat gebeurt in een werkomgeving. Een van de taken is het maken van bamboerekjes. Dat werk is slechts een middel, om mensen te laten wennen aan structuur. Het kan dus ook ander werk zijn. Van belang is dat mensen veel sneller aan de slag kunnen. Eerst liet Ferm Werk hen drie maanden lang acclimatiseren, waarna ze naar school gingen (2 dagdelen per week). Verder gebeurde er weinig. Maar er zijn inmiddels gesprekken geweest, ook met de BVO, om een weekprogramma samen te stellen, met daarin bijvoorbeeld ook een dag stage onder leiding van een buddy uit het bedrijf zelf die zich over iemand wil ontfemen. Dat past niet bij iedereen, maar de heer Drogenbroek verwacht dat er veel ondernemers zijn die daarvoor openstaan.

Volgens wethouder De Regt is er zelfs sprake geweest van een ondernemer die zelf het initiatief nam en een statushouder vroeg om bij hem te komen werken.

Dan de vraag van mevrouw De Wit naar het overzicht van zorgaanbieders: er is al eerder een lijst gestuurd met alle ingekochte zorgaanbieders. Als straks de nieuwe inkoop rond is zal de wethouder de meest recente lijst naar de raad sturen. **TOEZEGGING**

De stijging van de dagbehandeling jeugd zal mevrouw Van der Ploeg toelichten.

Mevrouw Van der Ploeg antwoordt dat dat nagevraagd zou moeten worden bij het Stadsteam. Het gaat om vrij kleine aantallen want het zit in de range van 0 tot en met 12. Zijn het aanvragen voor dagbehandeling die ook gewogen zijn, dan zit die stijging er al snel in. Het wordt altijd individueel gewogen of het nodig is, het is dus geen tendens, het is moeilijk vooraf in te schatten.

De heer Knol vindt het plan te abstract en te weinig uitgewerkt. Hij memoreert de motie waarin de wethouder opdracht kreeg om een heel concreet plan van aanpak zou maken waarbij de raad aan de knoppen zou kunnen draaien. Dat is cruciaal. Dit plan vindt de heer Knol onvoldoende om als raad beleidskeuzes te kunnen maken en accenten te kunnen leggen. Hij wil niet opnieuw een motie indienen maar wil wel graag van de wethouder horen wat hij in dit opzicht heeft gedaan. Waar komen de keuzes vandaan? Komen die voort uit wensen van de raad? Ontstaan deelplannen n.a.v. actualiteit of “omdat het Stadsteam eraan toe is”? Daar moet een eenheid van gemaakt worden. Het moet dieper gaan, het is nog niet voldoende. Denk aan het voorbeeld van “het uitdagen van lokale zorgaanbieders om dagbesteding vorm te geven”; dat kan een mooi initiatief zijn maar er zouden ook bestaande zorgaanbieders kunnen zijn die dat heel goed op zich kunnen nemen; dat als voorbeeld van de vele keuzemogelijkheden die er zijn. De heer Knol zou meer grip willen hebben op het Stadsteam. De raad wilde inzicht, wilde een visie kunnen ontwikkelen en wilde daarvoor instrumenten hebben; niet vanuit wantrouwen, maar om het optimale uit de samenleving te halen. En decentralisatie van het beleid is een uitgelezen kans daarvoor.

Wethouder De Regt wil graag toelichten welke keuzes het college heeft gemaakt. Hij zal de motie straks doorlopen.

Het beleidsplan is een kaderplan, waarin nadrukkelijk de doelen zijn aangegeven die het college wil bereiken in de maatschappij. Die zijn als doelstellingen geformuleerd. Er is onderzoek in opgenomen, op diverse plekken, om te achterhalen of de doelstellingen gehaald worden. Dat is een knop voor de raad om aan te draaien, en de raad ontvangt daar altijd de rapportages van. Op de semantische discussie m.b.t. plan van aanpak gaat de wethouder niet meer in, dat is al uitgebreid aan de orde geweest; maar hier worden de raad de knoppen geboden om aan te draaien.

De uitwerking is besproken. Dat staat ook in het plan, daar wordt aangegeven welke deelplannen er nog volgen.

Waar komen de keuzes vandaan, zoals huishoudelijke hulp 3.0.: dat is een vraag vanuit de samenleving, vanuit de organisaties; daar luistert het college naar, dat heet “betrokken besturen”. Er zijn maanden besteed aan het horen van de verschillende organisaties.

Excuses aan mevrouw Van Achthoven dat zij geen reactie heeft gehad na de Abrona-bijeenkomst maar de wethouder is zeer benieuwd naar haar plan en wil dat graag meenemen.

Komt er weer een plan: nee, al deze plannen hebben een samenhang in macro-doelen. Dat is die samenhang waar de heer Knol om vroeg.

Dat de bestaande zorgaanbieders ook zorg kunnen bieden is de wethouder bekend; maar zij moeten wel komen met innovaties, en daar ontbreekt het vaak aan.

De heer Knol stelt voor dat de wethouder daar dan mee teruggaat naar de raad, om te vragen welke richting het college dan in moet slaan. Want de raad wil nadrukkelijk kaders stellen en controleren. De raad wil daar meer in betrokken worden en de discussie op alle onderdelen met de wethouder voeren.

Wethouder De Regt benadrukt dat de raad dat heeft kunnen doen. De wethouder heeft zelfs een lid van de fractie van de heer Knol uitgenodigd om in de voorbereidingen mee te praten. De raad is zeker in dat proces meegenomen. De wethouder zal niet in ter vergadering benoemen welke zorgaanbieders innoveren en welke niet maar wil graag nagaan welke zorgaanbieders lokaal innovatief te werk gaan.

Wat betreft de motie van juni:

– Bij punt 4 vraagt de raad doelen per taakveld > de doelstellingen zijn opgenomen in het plan en per taakveld onderscheiden

– Over de organisatie van het stadsteam, zelfregie en de relatie daartoe > zie de tekst. Er moet een evaluatie plaatsvinden.

– Gewenste maatschappelijke effecten > daar heeft de wethouder al over gesproken

– Begroting > de begroting die is toegevoegd gaat over het kaderplan, dus niet de onderliggende beleids- en uitvoeringsplannen

– Monitoring en evaluatie > is al genoemd.

De heer Knol zou toch meer beweging hierin willen zien. Een nieuwe motie heeft geen zin maar spreker is van mening dat het evalueren van het Stadsteam op dit moment gedaan zou moeten worden: wat is de meerwaarde van het Stadsteam in de huidige aanpak en waar wil de raad de accenten leggen. Hij komt hier op terug.

Wethouder De Regt heeft nog een laatste opmerking, over pagina 9, thema samenwerking: daar hoort de rol van het Stadsteam bij, en daar staat dat dit model van het Stadsteam in de komende beleidsperiode wordt geëvalueerd. Dat is echt niet lang, dus de wens van de opstellers van de motie – een terechte wens overigens – is zeker meegenomen.

Mevrouw De Vor heeft nog een aantal vragen over.

Mooi dat de KBO een plan heeft gemaakt voor het bereiken van eenzame ouderen, dat was een van de vragen van het CDA. Mevrouw De Vor wordt graag op de hoogte gehouden en hoopt dat het ook gedeeld wordt met de PCOB.

Wat betreft het beleidsplan: hoe blijft de jeugd van 18 jaar en ouder in beeld?

Hoe gaat het met Passend Onderwijs en het samenwerkingsverband met Stichting Passenderwijs?

De wethouder sprak over de lokale zorgaanbieders die veel voor de samenleving kunnen doen; betekent dat dat zij door de gemeente worden ondersteund (en dat geldt ook voor buurtinitiatieven)?

Wethouder De Regt is ook erg benieuwd naar het plan van de KBO.

Wat betreft het laatste onderwerp: als er initiatieven vanuit de samenleving zijn, die gedragen worden en de moeite waard zijn om uit te proberen, en er is een drempel in financiële zin, dan is de wethouder benieuwd hoe de raad er tegenaan kijkt om dat als overheid te faciliteren.

Oudewater heeft veel buitengebied, dorpen, buurtschappen, en juist daar zijn dit soort initiatieven springlevend.

Mevrouw De Vor vindt dit een goed idee maar waarschuwt wel dat er niet weer heel veel regels en voorwaarden aan verbonden moeten worden. Initiatieven vanuit bewoners moeten zoveel mogelijk gestimuleerd worden.

Dat lijkt de wethouder een nuttige aanvulling. Hij zal daarover nadenken.

Wat betreft jeugd van 18+: op het moment dat jongeren uit de Jeugdwet vallen is het de vraag of ze in beeld zijn bij de WMO of anderszins, want dat is een heel ander wettelijk kader. Daar moet met het Stadsteam nog over gesproken worden.

Mevrouw Van der Ploeg vult aan dat de Jeugdwet de mogelijkheid biedt om verlengde jeugdhulp toe te staan tot 23 jaar. Onlangs is er een casus geweest waarbij dat toegestaan is. Het is wel een dilemma want met 18 vervalt ook het dwangkader: jeugd van 18+ kan zelf kiezen of ze hulp nodig hebben of niet. Hier wordt afstemming over gezocht met het Stadsteam, om te zien wat er nodig is om al dan niet verlengde jeugdhulp, WMO of andere zorg toe te kennen.

Wethouder De Regt vervolgt zijn beantwoording.

Passend Onderwijs: het sociaal domein omvat werk & inkomen en ook passend onderwijs. Werk & inkomen kan lokaal geregeld worden via Ferm Werk, de lijnen zijn kort en er worden steeds meer resultaten bereikt. Maar de gemeente gaat niet over het onderwijs. Dat betekent dat binnen het Passend Onderwijs met elkaar een agenda afgesproken moet worden. Die is opgesteld, en die heeft de raad ook ontvangen in een RIB. Daar zijn goede stappen gemaakt. Het blijft echter een beperking dat Oudewater geen Voortgezet Onderwijs heeft, en daar dus nog minder over gaat. Daarvoor moeten contacten gelegd worden met Woerden, Montfoort, Gouda etc. Dat is een lastig punt, maar het college focust zich in ieder geval op goede samenwerking met basisonderwijs en Passenderwijs / speciaal onderwijs. De intentie is goed (al heeft het even geduurd).

Conclusie: Bespreekstuk voor de raad.

6. Accommodatiebeleid update

Het presidium had het accommodatiebeleid deze cyclus verwacht. Omdat er geen beleidsnota ligt heeft het presidium het onderwerp geagendeerd om de wethouder te bevragen op de planning en de consequenties.

Wethouder Vermeij licht toe dat het presidium hem heeft gevraagd een update te geven m.b.t. de voortgang. De raad had verwacht dit onderwerp vanavond te kunnen bespreken maar helaas is dat niet het geval. Primair zal de update procesmatig zijn.

Om te beginnen acht de wethouder het passend om zijn verontschuldigen aan te bieden voor het feit dat het accommodatiebeleid er nog niet ligt. De toezegging die de wethouder heeft gedaan, heeft hij niet kunnen nakomen. Nogmaals excuses.

Over het proces: in de raadsvergadering van 28 april is stevig gediscussieerd n.a.v. een motie over De Klepper. Aansluitend op die raadsvergadering heeft het college, ook met de ambtenaren, zich beraden op de impact van die motie voor het accommodatiebeleid. Daarna zijn de ambtelijke werkzaamheden verder opgepakt. Voorafgaand aan die raadsvergadering van 28 april had het college een besluit genomen over de verkoop van De Klepper. Er zijn verschillende gesprekken gevoerd met mogelijke belangstellende partijen. Vervolgens meldde zich een groep inwoners van Oudewater die het beheer van De Klepper willen gaan verzorgen. Voor dit burgerinitiatief is tijdens de zomervakantie een beknopt en schriftelijk voorstel ingediend. Door de verschillende vakanties is het overleg over dat voorstel nog niet afgerond.

Wel kan de wethouder meegeven dat in de voorbereidingen van het college voor de programmabegroting 2017 rekening is gehouden met de exploitatiekosten van De Klepper. Het collegebesluit is dat De Klepper financieel wat betreft de storting in de voorziening Onderhoud Gebouwen niet zal drukken op de begroting en dat de sociaal-culturele functie van de grote zaal in ieder geval behouden zal blijven, vanwege het belang dat de samenleving eraan hecht.

Behandeling van het strategisch accommodatiebeleid zal dus doorschuiven naar de volgende cyclus.

De heer Koffeman spreekt zijn zorg uit over de situatie. Vier maanden geleden heeft de wethouder toegezegd om binnen 4 maanden met een nota accommodatiebeleid te komen. De Onafhankelijken hadden de nota zelfs graag binnen 2 maanden gehad. Maar nu, 4 maanden later, ligt er geen nota, en dat terwijl er al sinds 2014 al een rapport Hospitality op tafel ligt, sinds het aantreden van de wethouder. Er wordt nu gezegd dat in de begroting rekening gehouden wordt met de exploitatie, maar het gevolg van het uitblijven – en spreker heeft daar al voor gewaarschuwd – is dat er nu een gat in de begroting van plm. € 57.000 zal gaan ontstaan; dat is zo'n 3% ozb. En door het uitblijven van die nota wordt een in 2014 aangenomen bezuiniging niet gerealiseerd. Wat dat voor gevolgen heeft voor het toezicht door de Provincie laat zich raden. Een grote zorg dus. Wie is hier eigenlijk politiek verantwoordelijk voor: de wethouder accommodatiebeleid, de wethouder financiën, of de burgemeester die woordvoerder was in de raad van 28 april? Wie is op de gevolgen van deze nalatigheid aanspreekbaar?

Naar beste weten is het college nog steeds voornemens om per 1 september 2016 De Klepper te verkopen; maar die datum is inmiddels verstreken. Hoe verdragen die afspraken zich met het

burgerinitiatief dat de wethouder heeft aangehaald? Is te voorzien of zo'n burgerinitiatief de gemeente op hoge aanloopkosten zal jagen? In ieder geval is duidelijk dat er komende jaren een structureel begotingsgat is van € 57.000; maar mogelijk kan dat burgerinitiatief bovendien van de gemeente vragen om alle verbouwingen te realiseren zodat zij het goed kunnen exploiteren. Het ziet er al met al naar uit dat de gemeente hiermee behoorlijk op kosten wordt gejaagd.

De heer Koffeman heeft begrepen dat in de zomerperiode ook gesprekken zijn geweest met een viertal goed bekendstaande ondernemers van Oudewater. Er zijn gesprekken gevoerd over externe financiering van het herstel van De Klepper (een mogelijkheid waar het CDA destijds op heeft gewezen); is dat juist en wie waren dat? Wat hebben die gesprekken die opgeleverd en kan de raad dat gebruiken in het debat in de raadsvergadering?

Tenslotte, met alle respect voor burgerinitiatieven: het enige rapport waar de raad over beschikt is dat rapport van Hospitality, en daar wordt gewag gemaakt van structurele onderbezetting en onderfinanciering (met gevolgen voor de exploitatie). Streeft de wethouder ernaar om de toekomst van De Klepper al dan niet in overleg met het burgerinitiatief vrij van exploitatiesubsidie te realiseren?

Kritische vragen, maar het gaat om heel veel geld waar de inwoners van Oudewater consequenties van zullen ondervinden die er niet om liegen.

Wethouder Vermeij beantwoordt allereerst de laatste vraag. De aanleiding was gelegen in de motie over De Klepper. Het is niet de bedoeling de discussie over het accommodatiebeleid te verengen tot een discussie over De Klepper. Het college streeft naar een integraal en samenhangend beleid, over alle accommodaties in Oudewater. De gevolgen van dat beleid zullen in de nota geschetst worden, inclusief de gevolgen voor de begroting.

De derde vraag was: hoe verhoudt dat burgerinitiatief zich tot het beheer van De Klepper, en de verkoop, en wat betekent dat voor de kosten: dat is precies waar de gesprekken over gaan. Er zijn ook gesprekken met andere maatschappelijke initiatiefnemers die concreet betrekking hadden op mogelijke verkoop van De Klepper. Er zijn verschillende initiatieven vanuit de samenleving.

Burgemeester Verhoeve is portefeuillehouder. Met inachtneming van de besluitvorming van de raad in april heeft de burgemeester zich opgesteld als tijdelijke huisbaas van De Klepper. Maar de raad heeft duidelijk gemaakt die avond: de volgorde is eerst accommodatie, en De Klepper moet daar een plek in krijgen, omdat er voor die tijd al afspraken gemaakt waren met diverse partijen in Oudewater over een eventuele doorstart en hun mogelijke rol daarin. Daar is nu met hen over gesproken en daar is nog geen besluit uit voortgekomen; en wel omdat het accommodatiebeleid leidend moet zijn.

De heer Koffeman vraagt de wethouder de opmerkingen, die de heer Koffeman gemaakt heeft, te bevestigen. Hij hoort graag of deze opmerkingen correct waren, met name de opmerkingen over de financiële consequenties.

Wethouder De Regt gaat hier vanuit zijn portefeuille Financiën op in. Bij het opstellen van de begrotingsbrief die binnenkort wordt besproken, zullen de laatste besluiten die genomen zijn het uitgangspunt zijn. In de begroting voor 2017 is dus geen structurele last opgenomen voor De Klepper.

De heer Koffeman concludeert dat er dus inderdaad een structureel probleem in de begroting zal gaan ontstaan door het accommodatiebeleid waarin De Klepper tot nu toe niet aan de orde is kunnen komen.

Wethouder De Regt bevestigt dat. Maar het is nog geen 2017 en de begroting wordt nog aan de raad voorgelegd. Er is wel een post opgenomen voor gas/water/licht; die € 57.000 is de voorziening die de gemeente moet plegen voor onderhoud; de gemeente is die verplicht volgens het BBV om die ook daadwerkelijk, wanneer het gemeentelijk vastgoed is, op te nemen in de begroting; en dat is dus niet het geval. En dat is dus gebaseerd op het collegebesluit om De Klepper te vervreemden.

De heer Koffeman blijft nog de nodige vragen houden. Hij vraagt welke financiële consequenties in de begroting worden opgenomen als gevolg van het ontbreken van het accommodatiebeleid.

Wethouder De Regt kan dat niet voorzien. Het gaat in dit geval alleen om De Klepper: die € 57.000 is niet in de begroting van 2017 en verder mee opgenomen want die wordt gebaseerd op beleid wat het college heeft vastgesteld; en het collegebesluit is door de discussie in de raad nog niet veranderd, maar die is nog niet tot uitvoering gebracht. En het is correct: als je € 57.000 aan de begroting wilt toevoegen is dat ongeveer 3% ozb-verhoging (€ 20.000 per procent ozb).

De heer Koffeman vraagt nog naar de verhouding tussen de gesprekken met het burgerinitiatief en de gesprekken met de ondernemers.

Burgemeester Verhoeve antwoordt dat voor het college elk initiatief evenveel waard is, maar dat daar uiteindelijk vanuit het accommodatiebeleid een weging aan gegeven zal moeten worden; er zou ook nog een combinatie mogelijk zijn. Maar primair leidend is de samenhang tussen de accommodaties, en dat gebeurt in het accommodatiebeleid.

De heer Koffeman concludeert dat het accommodatiebeleid vanzelfsprekend breder is dan alleen De Klepper; maar de gevolgen zijn daar wel het meest direct. Hij maakt zich grote zorgen over de ontwikkelingen.

Mevrouw De Wit vraagt of het accommodatiebeleid niet veel meer behelst dan De Klepper.

Wethouder Vermeij vindt het belangrijk dat die discussie inderdaad niet wordt verengd. Grondgedachte is dat de accommodaties nodig zijn voor vitale stad en vitale samenleving. Als samenleving heb je daar geld voor over, want een aantal accommodaties is eigendom van de gemeente. Oudewater is goed voorzien van accommodaties en ze zijn ook toegesneden op de diversiteit aan behoeften.

Het aanbod voor de gebruikers is niet alleen betaalbaar maar ook naar tevredenheid.

De gemeente heeft een verantwoordelijkheid voor de samenleving, in het duurzaam borgen van de beschikbaarheid van goede en voldoende accommodaties. Daarbij wil het college ruimte bieden aan maatschappelijke initiatieven en daar gebruik van maken; en dat kan in verschillende vormen.

Het college is van mening dat de gemeente een primaire verantwoordelijkheid heeft m.b.t. het handhaven van het bestaande aanbod. De markt kan daarin bijdragen, en vandaar uit formuleert het college zijn doelstellingen voor het strategisch accommodatiebeleid.

De heer Knol vindt het buitengewoon triest dat de wethouder twee maanden te laat is. Excuses zijn terecht, en spreker hoopt van harte dat er dan binnen 2 maanden een notitie ligt die het inzicht biedt dat nodig is om die keuzes wel te maken. De heer Knol heeft daar alle vertrouwen in.

De heer Koffeman wijst op de gevolgen voor de begroting en de kosten van de Oudewaterse samenleving.

De heer Knol antwoordt dat het geen financiële consequenties heeft voor volgend jaar als er bepaalde keuzes gemaakt worden; het is niet anders dan een ad hoc beslissing die soms genomen moet worden. Van belang is dat er een totaaloverzicht komt. De raad moet een complete keuze kunnen maken.

De heer Koffeman spreekt de heer Knol hier graag weer over bij de begrotingsbehandeling.

De heer Hoogenboom is eveneens niet blij met de vertraging. Het verbaast hem dat dat het gevolg is van één burgerinitiatief. Hij vraagt of er inzicht is in de rest van de accommodaties nu het plan opnieuw is uitgesteld en wat het volgende excuus zal zijn om het plan nog eens uit te stellen.

Wethouder Vermeij wijst erop dat het een enorm complexe materie is, zie het rapport van Hospitality en alle cijfers daarin. Maar daarmee is er nog geen heldere visie op de strategie voor de toekomst. Die slag moet nog gemaakt worden. Dat staat in de steigers.

Komt er een nieuw excuus: dat is een hypothetische vraag, daar zal de wethouder niet op reageren

De heer Van Winden komt terug op de opmerking van de wethouder over “niet verengen tot een discussie over De Klepper”. Juist dat is de reden waarom de raad zo bezorgd is. Het accommodatiebeleid is nu al twee jaar vertraagd, en dat terwijl het rapport van Hospitality er ligt waar juist heel helder in staat wat de stand van zaken is.

De vraag is hoe dit gat in de begroting nu gedicht moet gaan worden. Er is een kans geweest om het op te lossen maar dat gebeurt nu niet. Heeft de wethouder de urgentie van het accommodatiebeleid dan niet helemaal begrepen? De wethouder heeft 4 maanden extra gekregen, er lag een flink begrotingsvraagstuk aan ten grondslag en het is onbegrijpelijk hoe het nu gaat. Spreker is er niet gerust op.

Wethouder Vermeij is zich wel degelijk bewust van de urgentie. Die is vrij ingewikkeld. Het rapport van Hospitality bevat vooral veel cijfers; komen tot een verantwoorde beleidskeuze, met maatschappelijk draagvlak, is veel ingewikkelder.

De heer Van Winden stelt vast dat hij geen antwoord heeft gekregen op de vraag hoe het begrotingsgat gedicht gaat worden. Dat komt dan aan de orde in de begrotingsbehandeling. De wethouder moet keuzes maken en die aan de raad voorleggen. De heer Van Winden is daar erg benieuwd naar.

Conclusie: Het forum heeft zijn afkeuring uitgesproken over de handelwijze van het college. Het college heeft zijn excuses aangeboden. Dit is een agendapunt zonder bijbehorend stuk dus het kan niet naar de raad worden doorgevoerd, het komt aan de orde bij de begrotingsbehandeling.

7. Raadsvoorstel afzien van nieuwe Participatienota

De heer Koffeman heeft zich verbaasd over de gang van zaken, en ook over de argumentatie. Hij verwijst naar het verslag van de vergadering waarin de bespreeknota / Participatienota is behandeld, waarin staat: “Burgemeester Verhoeve memoreert dat de wens tot een participatie- en communicatienota is voortgekomen uit het coalitieakkoord en de wens om te komen tot betrokken besturen. Het is goed als raad en college daarover na te denken”. En dat is ook gebeurd. Het was een wat onwennige discussie want het ging over vrij complexe begrippen. Maar het was een begin. En het college en de raad moeten niet bang zijn voor complexe begrippen want in het coalitieakkoord staat “We faciliteren waar nodig en mogelijk in een sterke samenleving en geven daarbij ruimte voor eigen invulling door die samenleving.” Dat is voor het CDA participatie; en dat is letterlijk wat de bedoeling is van die participatie. Een conclusie dat er niet veel behoefte is bij de raad voor deze aanpak gaat dus wat te ver, en de heer Koffeman vraagt zich af waarom de burgemeester voorbijgaat aan de inhoudelijke argumenten die bij de discussie een rol hebben gespeeld. De raad heeft zich bereid verklaard om na te denken over dit thema, en spreker is verbaasd dat dat nu wordt losgelaten.

Burgemeester Verhoeve schetst hoe het traject verlopen is. Het is in zekere zin concreet maar ook wel abstract. Betrokken besturen is een rode lijn, die op meerdere beleidsterreinen is uitgerold: bij allerlei ontwikkelingen worden burgers betrokken. Afgelopen zomer is bijvoorbeeld zo'n proces gevoerd rond de Vitale Binnenstad. Maar ingewikkeld was om in een nota dit zo vorm te geven dat het aansluit bij de behoefte van de raad. Vandaar de vragen die in de RIB aan de raad gesteld zijn. De antwoorden op die vragen kreeg de burgemeester niet voldoende aangereikt in het forum van 11 april. Hij zou graag horen of de gewijzigde bestuursvorm voldoende is of dat dit uitgebreid moet worden.

De heer Koffeman vindt het vreemd dat in de voorlegger door de burgemeester is geconcludeerd “dat de raad niet zit te wachten op nieuwe visies of strategische beleidsplannen m.b.t. de participatienota”, want dat is juist wél het geval. De raad is dat ook aan zichzelf verplicht, en zeker als de coalitiepartijen dat in hun akkoord vastleggen. Er is alle aanleiding toe om hier nog eens de balans over op te maken, eventueel in een extra forum-bijeenkomst. Je kunt out of the box denken en proberen met een klein project, een klein burgerinitiatief of overheidsinitiatief, proberen dat vorm te geven. Graag de komende periode trachten dit element nieuw leven in te blazen.

De heer Knol heeft het eveneens ervaren als een brevet van onvermogen. De coalitie zoekt naar nieuwe vormen en moet die nota dus niet laten vallen. Het hoeft geen geld te kosten. Ga erover communiceren en betrek de bevolking er ook bij. Graag creatieve voorstellen om tot een Participatienota te komen!

Burgemeester Verhoeve licht toe dat dit voorstel een gevolg is van de discussie die in april in de raad is gevoerd. Het bleek ingewikkeld te zijn om tot een gezamenlijk enthousiasme over dit thema te komen. Maar blijktbaar is dat er wel. De burgemeester wil die ontwikkeling dan graag inzetten maar heeft dan wel behoefte aan kaders van de raad: wil de raad puur een verordening, of meer de breedte in, met wijkbudgetten of wat dan ook. Er is veel mogelijk op dat vlak. De burgemeester gaat heel graag het gesprek daarover aan met de raad.

Mevrouw De Wit zou het betreuren als er geen verantwoording meer hoeft afgelegd te worden op dit punt.

Op pagina 2 staat “dat er best veel gebeurt op het gebied van overheidsparticipatie”. Er wordt alleen het hospice genoemd; wat is “best veel”? Dat wordt niet uitgewerkt.

Burgemeester Verhoeve benadrukt dat het hospice slechts een voorbeeld was van overheidsparticipatie; er zijn veel meer voorbeelden te noemen, van burgerparticipatie ook, waarbij inwoners steeds meer bij lokale beslissingen betrokken worden. Als er toch behoefte aan is gaat hij graag met dit thema aan de slag.

De heer Van Winden vindt dat het coalitieakkoord niet eenzijdig opgezegd kan worden. Goede initiatieven komen bijna altijd van onderaf, en de overheid moet daar flexibeler mee omgaan dan voorheen.

Conclusie: Bespreekstuk voor de raad. Het zal afgewezen worden in de raad maar de portefeuillehouder heeft heel duidelijk om kaders gevraagd. Graag dat als huiswerk meenemen.

8. Ter inzage liggende stukken en mededelingen

Er zijn geen ter inzage liggende stukken en mededelingen.

9. Gelegenheid tot het stellen van vragen aan de portefeuillehouders

Artikel Zenderstreeknieuws over schaapherder en BOA

De heer Van Winden las in de Zenderstreeknieuws dat er schapen zijn uitgezet in de Utrechtse Waarden, met een schaapherder. Deze laatste heeft onlangs een bekeuring heeft gekregen van een BOA omdat zijn schapen loten van een boom hadden opgegeten.

De heer Van Winden vindt dat de BOA geen professionele houding ten toon heeft gespreid. Hij stelt een aantal kritische vragen over de BOA in kwestie en vraagt de wethouder daarop te reageren.

Burgemeester Verhoeve verwijst de heer Van Winden naar de burgemeester van Montfoort; het betreft namelijk een BOA die valt onder die gemeente.

Verlichting raadzaal

De voorzitter constateert dat de verlichting van de raadzaal niet compleet is. Steeds meer lampen zijn de laatste maanden uitgevallen.

Sluiting, om 22.50 uur

Ongewijzigd vastgesteld in de openbare vergadering van het forum Samenleving van 10 oktober 2016,

De griffier a.i.,

de voorzitter,

M. Seuters

J.W. van Wijngaarden